

τιλτ

τιλτ, άκλ. [<αγγλ. tilt (= γέρνω, κλίνω)], λ. της νεοαργκό.

- *βγήκε τιλτ*, αποχώρησε χαμένος από ένα παιχνίδι ή κάποια διαδικασία, κάνοντας θεληματικά κάποια απαράδεκτη κίνηση ή ενέργεια: «επειδή έχανε συνέχεια, βγήκε τιλτ κι έφυγε για το σπίτι του || μόλις κατάλαβε πως δεν είχε κανένα όφελος απ' αυτή τη δουλειά, βγήκε τιλτ κι αποχώρησε».

- *είναι τιλτ*, βλ. φρ. *βγήκε τιλτ*.

- *έκανε τιλτ*, βλ. φρ. *το μυαλό του έκανε τιλτ*.

- *το μυαλό του έκανε τιλτ* ή *έκανε τιλτ το μυαλό του*, **α.** ζαλίστηκε πάρα πολύ: «έφαγε μια σφαλιάρα, που το μυαλό του έκανε τιλτ». **β.** αποβλακώθηκε από το πολύωρο παιχνίδι σε ηλεκτρονικό μηχάνημα: «απ' το πρωί που άνοιξε το μαγαζί στρώθηκε μπροστά στο πάκμαν, ώσπου το μυαλό του έκανε τιλτ». **γ.** έχασε το μυαλό του, παραφρόνησε, τρελάθηκε: «απ' τη μέρα που χρεοκόπησε, το μυαλό του έκανε τιλτ». Από την εικόνα του ηλεκτρονικού παιχνιδιού που, όταν το κουνήσει δυνατά αυτός που παίζει, βγαίνει εκτός λειτουργίας, ανάβοντας την ένδειξη τιλτ (tilt).

- *χτύπησε τιλτ*, **α.** εξαντλήθηκε και εγκατέλειψε κάποια προσπάθειά του, βγήκε νοκάουτ: «στα μισά του δρόμου χτύπησε τιλτ κι εγκατέλειψε την πορεία». **β.** βρίσκεται σε πολύ άσχημη ψυχολογική κατάσταση: «έχασε πολλά λεφτά στο χρηματιστήριο και χτύπησε τιλτ ο φουκαράς». Συνών. *χτύπησε βαλβίδα / χτύπησε μπιέλα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας